ANUL III. — Nr. 827.

EDIȚIA INTAIA

MARȚI, 14 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'naiute

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale.

Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.

LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 13 Maĭ 1891

OSÎNDA

Carol I a ajuns acolo unde voia să ajungă. El a trecut aniversarul de la 10 Maĭ cu vaĭ cu chiŭ, cum a putut. Precum de 25 de anĭ a găsit tot-d'auna unelte pentru a îndeplini voia Sa, și de astă dată a găsit unelte pentru a înjgheba păpușăria la care am asistat treĭ zile de a rîndul.

Pentru a descri cu deamănuntul cele petrecute în zilele de 10, 11 și 12 Maĭ, trebue ca cine-va să aibă temperamentul și condeiul reptilian. N'am fost și nu voiŭ fi nicĭ odată din această specie de oamenĭ; nu voiŭ face dar de cât un tabloŭ general al impresiunilor pe carĭ le-am cules atât din observațiunile mele proprĭ cât și din gura poporuluĭ.

Ceea ce izbea înainte de toate pe orĭ-cine a asistat la alaiul din zilele trecute, este lipsa absolută de spontaneitate.

Se vedea cât colo că nu era o serbare populară necum națională, ci un fel de reprezentațiune gratuită dată de guvern cu toate mijloacele licite și ilicite de care putea dispune.

Imensa majoritate a acelora carĭ aŭ luat parte la această reprezentațiune, aŭ fost siliți să o facă.

Primariĭ din toate unghiurile Țăreĭ primiseră poruncă de a veni în București și numaĭ aceĭ carĭ aŭ auzit pe ceĭ maĭ mulțĭ dintr'înșiĭ blestemând ceasul în care aŭ venit, știŭ ce se petrecea în inima lor.

Băețilo, fetelor din școalele publice li se dăduse ordin de a defila în fața Regeluĭ, cu amenințare că, dacă nu vor face-o, vor fi rĕŭ notațĭ.

Din societățile carĭ aŭ luat parte la defilare, cel maĭ mare contingent se compunea din societățile nemțeștĭ și ovreeștĭ. Nimic maĭ firesc de cât entusiasmul interesat al nemților carĭ, de la venirea luĭ Carol I, se cred stăpânĭ în această Țară și al ovreilor din carĭ El a declarat că voește a forma clasa mijlocie a Țăreĭ.

Intr'atât s'a simțit greutatea de a organiza defileul în cât, spre a 'l prelungi, deștepțiĭ organizatorĭ aĭ alaiuluĭ aŭ recurs la mijlocul de a pune vre-o câte-va sute de femeĭ sĕrmane să defileze în fața Regeluĭ.

Era un spectacol grotesc și jalnic tot o dată de a vedea cum aceste biete nenorocite, îmbrăcate Dumnezeŭ știe cum, treceaŭ găfăind pe bulevard între două rîndurĭ de curioșĭ. Iți era rușine ca român, când vedeaĭ cum streiniĭ, carĭ asistaŭ la această insultă adusă mizerieĭ, zîmbeaŭ ironic.

Armata a salvat situațiunea prin ținuta sa marțială. Aceiași armată care a scăpat pe Carol I de rușine la 1877, l'a scăpat și la 10 Maĭ 1891.

Ce să maĭ zic de cele-l'alte părțĭ ale reprezentațiuneĭ.

De masa dată primarilor de la care eĭ eșaŭ cumpĕrând covrigĭ; de reprezentațiunea teatrală fără cap nicĭ coadă; de iluminațiĭ plătite de primărie și de oficiile publice, pe când imensa majoritate a caselor particulare eraŭ cufundate în întunericul cel maĭ adânc, de focurĭ de artificiĭ oferite găgăuților din banĭ contribuabililor; în fine de tot felul de festivitățĭ banale carĭ se repetă pretutindenĭ, la orĭ-ce ocaziune, când e vorba de paradă.

Nu discut aci dacă toate aceste spectacole aŭ reușit, dacă aŭ fost cel puțin făcute cu bun gust, căcĭ de la Pake numaĭ estetică nu poțĭ cere. Ceea ce constat, și aci desfid pe orĭ-cine să mĕ contrazică, este că toate aŭ fost poruncite, organizate, plătite de stat și de comună.

Orĭ unde a fost vorba de o altă inițiativă în afară de înrâurirea oficială, *fiasco* a fost complect. Dovada cea maĭ pipăită este atitudinea studenților din ambele Universitățĭ carĭ, cu toate insistențele, cu toată încercarea de corupțiune a Regeluĭ, n'aŭ luat nicĭ o parte la alaiul oficial. Așa dar, toată junimea studioasă, toată generațiunea viitoare a privit aniversarul de la 10 Maĭ ca o serbare ce nu are nimic a face cu simțimintele naționale.

In care țară a lumeĭ s'a vĕzut o manifestare atât de caracteristică a părțeĭ celeĭ maĭ inteligente a națiuneĭ contra Capuluĭ Statuluĭ?

Ceea ce aŭ făcut studenții, a făcut și maĭ toată lumea cultă. Afară de funcționarĭ și de aceĭ carĭ nu puteaŭ altfel, nicĭ un român care se respectă n'a luat parte la păpușăria organizată de guvernanțĭ pentru a complace stăpânuluĭ lor.

Un alt fapt tot atât de caracteristic este tăcerea mormîntală a poporuluĭ la trecerea Regeluĭ.

In cele treĭ zile ale alaiuluĭ Carol I a eșit de vr'o șase orĭ pe ulițele Bucureștilor, a eșit spre a merge la Mitropolie, în trăsură, s'a întors călare, a străbătut Calea Victorieĭ, a mers în două rîndurĭ la Cișmegiŭ, la teatru, la șosea, la ipodrom, în fine s'a arătat în tot felul. Eĭ bine! Afară de uralele de comandă ale soldaților, nu s'a deschis o gură spre a'l aclama. Ba, am vĕzut pe mulțĭ, foarte mulțĭ, carĭ aŭ împins indiferența până a nu'șĭ scoate pălăria la trecerea Regeluĭ și a Regineĭ.

Această tăcere insultătoare a poporuluĭ este semnificativă. Ea arată impopularitatea grozavă a Streinuluĭ Incoronat. Francezii zic bine: *Le silence des peuples est la leçon des Rois* (Tăcerea popoarelor este lecțiunea Regilor).

La un popor blând ca al nostru, o asemenea tăcere este tot așa de gravă ca în altă parte o huiduială.

Tăcerea poporuluĭ român în ziua de 10 Maĭ 1891 nu este numaĭ o lecțiune; ea este osânda luĭ Carol I și a Dinastieĭ Sale.

Când un Suveran strein de legea și de neamul Țăreĭ asupra căreia domnește, a ajuns în așa hal, în cât după 25 de anĭ de Domnie, El n'a știut să sădească în inima poporuluĭ nicĭ un grăunte de iubire, ci numaĭ ură și dispreț, este clar pentru orĭ-cine că zilele unuĭ asemenea Tron sunt numĕrate.

Zilele de 10, 11 și 12 Maĭ 1891 aŭ dovedit că poporul român este anti-dinastic în gândul și în simțimêntele sale. Nu va trece mult și el va dovedi anti-dinasticismul sĕŭ și prin fapte.

Dunăreanul.

TELEGRAME

PARIS, 12 Maĭ.—Manifestațiĭ obișnuite s'aŭ făcut la cimitirul Père Lachaise cu ocazia aniversăriĭ sĕptĕmâneĭ sângeroase de la 1871.

S'aŭ ținut discursurĭ violente, aŭ fost strigăte, dar nicĭ un incident.

CHARLEROI, 12 Maĭ.—Greva minerilor continuă; mineriĭ cer 8 ore de lucru și sporirea salariilor. Autoritățile aŭ cerut ajutoare de trupe.

BELGRAD, 12 Maĭ.—*Oficialul* publică punerea în retragere a D-luĭ Teodorovicĭ, prefect de poliție, a D-luĭ Pavlovicĭ, inspector de poliție și punerea în disponibilitate a maiorului de jandarmerie Marcovicĭ pentru purtarea lor în afacerea Regineĭ Natalia.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu cei 12.000 galbeni dăruiți de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministrului de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă banii s'au capitalizat, cât reprezintă astă-zi suma dăruită?

Monumentul luĭ I. C. Brătianu

O numeroasă întrunire s'a ținut zilele trecute la Clubul liberal. In această întrunire, la care a asistat pe lângă membriĭ clubuluĭ și numeroșĭ membriĭ aĭ Parlamentuluĭ, s'aŭ discutat mĕsurile de luat pentru ridicarea unuĭ monument luĭ Ion Brătianu. S'a decis redactarea unuĭ apel și instituirea, atât în Capitală cât și în județe, de comitete, carĭ să se ocupe cu adunarea fondurilor.

Peste câte-va zile va apare în ziarele liberale atât apelul cât și numele persoanelor carĭ vor constitui diferitele comitete.

In întrunirea de la club s'aŭ subscris deja câte-va zecimĭ de miĭ de leĭ.

Noul tarif francez

PARIS, 11 Maĭ. — Camera a adoptat cu 349 voturĭ contra 136 propunerea de a se reduce taxele de intrare la 3 francĭ pentru grâurĭ și la 6 francĭ pentru făină, după ce a respins o moțiune care cerea desființarea desăvîrșită a acestor taxe.

Deputațiĭ liberĭ-schimbiștĭ aŭ prezintat la discuțiunea tarifuluĭ un amendament, care tinde a înlătura orĭ-ce restricțiune la dreptul guvernuluĭ de a scădea tariful minimum când va avea de încheiat tractate de comerț.

D. Roux, deputat al Marsilieĭ, a primit de la primarul acestuĭ oraș o depeșă, care îĭ prezintă ca foarte serioasă chestiunea comerțuluĭ făineĭ de export și a comerțuluĭ grâuluĭ, — pericolul este iminent. Primarul stăruește asupra necesitățiĭ de a lucra îndată pe lângă guvern.

Țareviciul în Siberia

Cu ocazia sosireĭ Țareviciuluĭ în Siberia un ukaz imperial acordă grațiĭ și comutărĭ de pedepse osândiților deportațĭ saŭ internațĭ. Celor d'întâĭ li se iartă două treimĭ din pedeapsa lor. Deportațiĭ vor avea oare-carĭ înlesnirĭ de domiciliŭ și internațiĭ vor fi restabilițĭ în întregritatea drepturilor lor după 15 anĭ de ședere în Siberia. Guvernatoriĭ vor arăta pe aceia carĭ sunt demnĭ de această grație. Pe lângă aceasta Țarul a autorizat pe marele duce moștenitor să anunțe voința sa de a se lega Siberia cu Rusia printr'un drum de fer. Țareviciul va inaugura lucrările acestuĭ drum de fer.

Pentru Ministerul Domenielor

După ce am tratat despre modul cum este compus consiliul technic al pădurilor, ilegalitatea și favoarea ce s'a comis la numirea membrilor actualĭ, (vezĭ *Adevĕrul* de la 9 curent), să trecem acum la corpul silvic în special și să vedem daca și aci starea lucrurilor este maĭ fericită.

Am zis deja, într'un numĕr precedent, că în urma secularizăreĭ averilor mănăstireștĭ, Statul, devenind cel maĭ mare proprietar de moșiĭ și pădurĭ, a fost nevoit a înființa un corp silvic, care, în mod științific, să se ocupe cu cultura lor, și ast-fel, recrutând agențĭ ieșițĭ din fosta școală de silvicultură din Bucureștĭ, de la Pantelimon și de pe unde a maĭ găsit în primul moment, cu saŭ fără titlurĭ, a făcut un numĕr foarte restrîns, care abia se putea ocupa cu recunoașterea proprietăților. Maĭ tîrziŭ, înființându-se școala de agricultură și silvicultură de la Ferestrĕŭ—anul 1867, —Statul 'șĭ-a format pepiniera de unde să 'șĭ recruteze silvicultorĭ de care va avea necesitate, ast-fel că din 10—15 agențĭ, câțĭ putuse avea până aci, numĕrul lor s'a ridicat la vre-o 34, pentru toată țara, adică, câte unul pe județ, plus doĭ inspectorĭ.

Acest corp, ast-fel cum era constituit atuncĭ, nu se ocupa de cât de lucrărĭ pur administrative, căcĭ era imposibil a fi altfel, când una și aceiașĭ persoană trebuia să facă totul: de aceia dar lucrările technice—planurĭ, amenajamente, etc.—se dedeaŭ în antrepriză la particularĭ, dintre carĭ mulțĭ ne avênd nicĭ cele maĭ elementare cunoștințe de silvicultură, nu putea face o lucrare corectă, dându-se ast-fel ocaziunĭ, nu numaĭ la diferite procese cu antreprenorĭ cărora li se vindea pădurile spre exploatare cu planurĭ fictive, dar și la perderĭ enorme din partea Statuluĭ.

Această stare anormală de lucrurĭ, cu toate silințele depuse de tineriĭ silvicultorĭ d'atuncĭ, nu a fost posibil a se schimba, ci a continuat până în anul 1876, când, căzênd guvernul conservator de la putere, și cu dînsul ideia *că în țara Românească nu se poate face nimic fără streini*, a succedat, precum se știe, cel liberal.

Acest guvern luând cârma Statuluĭ și avênd o ideé opusă celuĭ conservator, adică că Românul este capabil și apt de orĭ-ce i se va cere; a dat, precum se știe, avênt tuturor instituțiunilor Țăreĭ și astfel încetul cu încetul făcênd totul cu *Românĭ și prin Românĭ* — cum eraŭ și persoanele ce compuneaŭ guvernul — a ajuns ca la 1888, când s'a retras de la putere, să lase un corp silvic organizat, astfel, ca Statul să fie servit în totul și pentru toate trebuințele, numaĭ de agențiĭ sĕĭ; ceia ce a făcut ca veniturile Domeniale să sporească într'un mod foarte simțitor, fără a se maĭ da naștere la procese ca în trecut saŭ să se maĭ cheltuiască banĭĭ pe lucrărĭ date în antrepriză și care în urmă nu aveaŭ absolut nicĭ o valoare.

Organizația ce s'a dat corpuluĭ silvic a fost bazată absolut pe producțiune, — iar nicĭ cum pentru persoane saŭ alte considerațiunĭ politice, precum se urmează de la 1888 până astăzĭ, — și iată cum:

La început, precum am arătat, era un singur silvicultor pe județ, orĭ cât ar fi fost de mare numĕrul pădurilor ce'l popula; de unde, pentru-că agentul avea prea multe de făcut, începea multe și nu termina nicĭ una. Constatându-se aceasta și avêndu-se în vedere că principalul factor de producțiune este agentul silvic executor, s'a împărțit țara în circumscripțiĭ silvice, compuindu-se fie-care din 2, 3 saŭ 4 județe, după numĕrul pădurilor, avênd fiecare câte un sub-inspector, ca șef, însărcinat cu controlul și un ajutor. Județele s'aŭ divizat în ocoale după numĕrul și importanța pădurilor, fiind la fie-care câte un șef-guard-general, iar de ajutor un brigadier și pădurarĭ suficiențĭ de pază; fiind în total un numĕr de 120 silvicultorĭ, avênd fie-care obligațiune în ocolul lor de a efectua toate lucrările tehnice, administrative și de poliție; iar ca șefĭ superiorĭ de control pentru întreg serviciul silvic exterior, eraŭ doĭ inspectorĭ generalĭ în toată țara, cu reședința în Bucureștĭ.

Fiind-că însă serviciul central din Minister — secțiunea silvică — era compusă până la 1876 de funcționarĭ cu totul streinĭ de chestiunile silvice, ceea-ce da loc la multe confuziunĭ; s'a umplut și acest gol prin faptul că în mod treptat, trecêndu-se vechiĭ funcționarĭ la alte servicii, s'a complectat locurile cu silvicultorĭ adușĭ din serviciul exterior de diferite grade, așa că secțiunea Silvică saŭ serviciul Central de direcțiune din Minister s'a format din oamenĭ speciali în ale pădurilor, plus practica îndelungată ce o făcuse deja în serviciul exterior și alegerea dintre ceĭ maĭ meritoșĭ sub toate raporturile; fără să se aibă în vedere interesele personale saŭ de clică, precum se practică astăzĭ, și despre care vom vorbi cu altă ocaziune.

Așa dar, serviciul central la 1888 era compus din 3 inspectorĭ, 2 sub-inspectorĭ ca șefĭ de biuroŭ și 8 guarzĭ generalĭ ca ajutoare precum este și astăzĭ, fără cea maĭ mică schimbare ca formă; iar serviciul exterior s'a modificat mult nu numaĭ în ceea-ce privește împărțirea teritorială a țăreĭ, dar și ca grade, numaĭ și numaĭ pentru interese personale și de gașcă ale favoriților de astăzĭ și nulităților din trecut, precum vom arăta, creându-se ast-fel cincĭ inspecțiunĭ silvice cu câte un inspector și avênd fie-care reședința în orașul unde are și interesele sale personale. Așa D. *Dobiaș*, șeful inspecțiuneĭ I, avênd județele Botoșanĭ, Suceava, Dorohoĭ, Iașĭ, Fălciŭ, Tutova, Vasluĭ și Tecucĭ, *cu reședința în Fălticenĭ*.

D. Galeriu, șeful inspecțiuneĭ II, județul Neamțu, Bacău, Putna, R.-Sărat, Buzĕŭ, Brăila și Covurluiŭ *cu reședința în Bacău*.

D-l *I. P. Kihaia*, șeful inspecțieĭ III, județele Prahova, Ilfov, Ialomița, Tulcea și Constanța *cu reședința în Bucureștĭ*.

D-l C. Al. Orăscu, șeful inspecțiuneĭ IV, județele Vlașca, Dâmbovița, Teleorman, Olt, Romanațĭ *reședința tot în Bucureștĭ*.

D-l *G. Vlădescu*, șeful inspecțiuneĭ V, județele Mușcel, Argeș, Vâlcea, Dolj, Gorj și Mehedințĭ *cu reședința în Piteștĭ*, când camera este închisă, și în *Bucureștĭ*, precum este acum, când camera este deschisă; căcĭ D-sa este și *deputat ales* de județul Mușcel și despre care vom vorbi special, într'un viitor articol.

Dupe cum se vede dar în modul cel maĭ ușor, de la 1888 până astă-zĭ nu numaĭ că s'a creiat grade favoriților, ne producênd nimic statuluĭ, de cât cu micĭ excepțiunĭ, cum se va vedea; dar li s'a făcut concesiunea de a'șĭ forma fie-care inspector divizia, și alege reședința, așa cum îĭ va povățui interesele sale personale, fără să țină cel maĭ mic compt de interesele statuluĭ și ale serviciuluĭ, ne cum de a le particularilor care aŭ afacerĭ cu aceștĭ D-nĭ inspectorĭ; căcĭ pe Ministru ce'l importă dacă un nenorocit de antreprenor, de arendaș saŭ altă persoană avênd nevoe de inspector, va trebui să alerge peste nouă mărĭ și nouă țărĭ, ca să'l găsească la reședința ce 'șĭ a ales'o D-luĭ *după dorință*. Dacă nu ar fi fost ast-fel, apoĭ atuncĭ reședințele inspectorilor va fi trebuit să fie în fie-care centru, adică Craiova, Piteștĭ, Bucureștĭ, Galațĭ, Tecucĭ și Iașĭ, cum este opiniunea tutulor și cum este rațional din toate puncturile de vedere.

M.

(Va urma.)

MELINITA

PARIS, 12 Maĭ. — Parchetul a confiscat o broșură a D-luĭ Turpin, inventator al melinitei, în care zice că secretul fabricațiuneĭ acestuĭ product e dat pe față. Un oare-care Triponnet, desemnat în această broșură ca folosindu-se de poziția sa la ministerul de rezbel pentru a copia și a vinde planurĭ streinilor, a fost arestat.

— Parchetul a arestat azĭ pe Turpin; acesta trimisese alaltă-ierĭ D-luĭ de Freycinet broșura sa cu fotografiĭ luate la Londra după planurile pe carĭ Triponnet le comunicase caseĭ Armstrong, al căruĭ agent era el. Acestea sunt planurile unuĭ detunător și ale unuĭ obuz cu melinită; Triponnet a dat de asemenea copiĭ după raporturile artilerieĭ. El ar avea ca complice pe cumnatul sĕŭ. Turpin și Triponnet vor fi urmăriți în urma unuĭ ordin al

ministrului de rezbel, conform legeĭ de la 18 Martie 1866 asupra divulgăriĭ documentelor carĭ interesează apărarea națională.

Liga Culturală

Manifestul pentru unitatea culturală a tuturor Românilor

(Secțiunea de Iașĭ)

Cetățenĭ,

Din cele zece milioane Românĭ carĭ compun neamul nostru, numaĭ jumĕtate alcătuim un stat liber; cea-l'altă jumĕtate a fost împărțită de împrejurărĭ în atâtea părțĭ câțĭ vecinĭ dușmanĭ am avut: Basarabia a căzut în ghiarele rusești la 1812. Bucovina ne-a luat-o Austrieciĭ la 1777 în cât Moldova a ajuns o șușeniță de pământ; Transilvania cu Banatul, Crișiana, Temișiana, Maramureș sufer stăpânirea ungurească; Macedonia parte de și sub Turcĭ suferă apăsarea grecească, parte sub Grecĭ abia 'șĭ țĭne limba și neamul; Istrieniĭ reduşĭ la câte-va miĭ se pierd cu încetul; Româniĭ din Serbia fugițĭ din țările noastre de jaful fanariot; Româniĭ din Cherson se luptă din greŭ și aproape fără izbândă împotriva cotropireĭ neamurilor streine.

Dacă lupta aceasta ar fi firească, dacă ar fi numaĭ o întrecere cinstită între neamurĭ pentru propășire, dacă neamul românesc ar fi lăsat să se dezvolte în voe, cum îĭ e firea și pornirea, n'am avea nimic de zis. Dar această luptă e nefirească, e sĕlbatică și crudă: în unele locurĭ neamurile stăpânitoare, aiurea neamurĭ streine celor stăpânitoare caută pe toate căile cotropirea neamuluĭ românesc prin stârpirea limbeĭ, a obiceiurilor și a tendinților. Acolo unde Româniĭ n'aŭ cultură, protivniciĭ îĭ împedică de a căpăta saŭ le-o daŭ, dar înstreinată de noĭ; acolo unde Româniĭ aŭ o civilizație vor să le-o înăduşe pe căile cele maĭ sĕlbatice, și Românul din România Liberă nu poate privi cu nepăsare această luptă; el înțelege că dacă va lăsa pe vecinĭ săĭ înmormînteze frațiĭ, apoĭ mâine nu va maĭ putea lupta nicĭ pentru dênsul; el înțelege că în lupta Românilor subjugațĭ e vorba de viața și moartea ca neam al Românilor Liberĭ a întreguluĭ neam românesc.

Prin urmare, ca o datorie sfântă, noĭ Româniĭ aĭ Româniĭ Libere începem ajutarea fraților subjugațĭ împotriva celor ce vor săĭ deznaționalizeze.

În această mișcare lucrarea noastră are două drumurĭ: unul teoretic și altul practic.

Teoretic găsim de datoria noastră să facem educația neamuluĭ nostru liber și celuĭ subjugat prin deșteptarea uneĭ conștiințĭ naționale, culte, luminate și vrednice de sfârșitul veacului în care trăim; găsim de datoria noastră să deșteptăm atențiunea Europeĭ culte asupra tuturor necazurilor și suferințelor pe carĭ Româniĭ subjugațĭ le îndură de la guvernele și națiunile vecine: Reviste, jurnale, presa într'un cuvînt va fi arma noastră. Pe această cale noĭ vom înclina într'o parte maĭ mult de cât în alta; toate provinciile subjugate vor avea aceiașĭ însemnătate în fața noastră, căcĭ noĭ nu uităm că suntem fiĭ aĭ Româniĭ Libere carĭ, când trezesc chestia românismuluĭ, aŭ inima destul de largă pentru a cuprinde pe toțĭ frațiĭ lor nenorocițĭ. Pe această cale vom lucra în afară de orĭ-ce considerație politică externă și nu vom îngădui nicĭ uneĭ puterĭ externe să înțeleagă maĭ bine de cât noĭ interesele noastre și să lupte maĭ cu inimă de cât noĭ pentru mulțumirea lor.

Practic, lucrarea noastră va fi astfel: ajutoarele materiale le vom da acolo unde pentru moment se va simțĭ maĭ mare nevoe, acolo unde se va cere maĭ mare energie pentru a trezi pe Româniĭ saŭ pentru a înlesni lupta celor trezițĭ acum. Pentru a putea aduna toate forțele neamuluĭ românesc și pentru ca întrebuințarea lor să fie organizată, credem trebuitor să întemeiăm o ligă românească bine alcătuită, o ligă care să ajute românismul în lupta sa de câștigare și apărare a cultureĭ și civilizațieĭ; o ligă pentru unitatea culturală a tuturor Românilor. Asemenea ligă este deja alcătuită de frațiĭ noștriĭ bucureștenĭ, are statutele și secriĭ sucursale în județe.

Noĭ declarându-ne deplin solidarĭ cu dînsa, declarând că suntem deplin pentru scopul eĭ care este și al nostru — nu putem admite organizarea dată, care pune toată conducerea în mâna unuĭ comitet ales de membriĭ din Bucureștĭ și responsabil numaĭ înaintea lor; noĭ vrem ca liga să fie curat românească, nu bucureșteană și de aceea credem că nu membriĭ uneĭ secțiunĭ să conducă liga, ci toate secțiunele să aibă aceiașĭ parte și aceiașĭ drept.

Pe temeiul celor spuse am alcătuit un proiect de statute pe care 'l vom trimite secțiilor formate după statutele fraților bucureștenĭ, pentru a-l studia și pentru a susținea schimbarea statutelor la viitorul congres al ligeĭ; pe temeiul luĭ vom stăruĭ să se alcătuiască secțiĭ în toate orașele; vom cere și credem că ni se va admite — la congresul ligeĭ din 11 Maĭ — schimbarea de statute în sensul depline egalitățĭ a secțiilor și al conducereĭ ligeĭ pe principiul representativ.

Atuncĭ numaĭ liga neamuluĭ liber românesc — ridicând steagul unitățeĭ culturale a întreguluĭ săŭ neam — va pășĭ cu mândrie, încredere și siguranță.

ȘTIRI DIVERSE

PETERSBURG, 12 Maĭ.—Țareviciul a sosit pe deplin sănătos la Vladivostok după un drum fericit.

BELGRAD, 12 Maĭ.—Partidul liberal și cel progresist aŭ protestat în potriva caracteruluĭ de lege dat rezoluțiuneĭ Scupșcineĭ. Se zice că prefectul de poliție și comandantul jandarmerieĭ vor fi dațĭ în judecată pentru purtarea lor în afacerea Regineĭ Natalia.

PARIS, 12 Maĭ. — Baronul Hirsch a cumpărat 5 milioane de acre de pământ în republica Argentina, spre a stabili acolo coloniĭ ovreeștĭ.

Alergările de caĭ

ZIUA A III-a

Ierĭ a fost a treia zi de alergărĭ de caĭ pe câmpul societățeĭ „Jokey-Club", și numĕrul cel mare de persoane sosite în Capitală maĭ adăoga la animația curselor noastre.

La orele 2 și un sfert se dete semnalul de plecare al cailor pentru **Premiul Canotier**. În această cursă *Reine Gabrielle*, a D-luĭ M. Marghiloman, a alergat cu mare ușurință distanța de 3,500 metri luând premiul de 2 miĭ de leĭ:

Reine Gabrielle scoasă la licitație a fost luată cu 5,300 leĭ de D. Marescu.

La pariurĭ pentru 5 leĭ s'a plătit 8.

Premiul de Maĭ, distanța 2 miĭ metri, a fost luat de *Unda* a D-luĭ Marescu și de Monarque al D-luĭ Simionescu.

Unda a luat 3,500 leĭ, iar Monarque premiul de 500 leĭ. Pariurĭ pentru 5 leĭ s'a plătit 14.

Premiul jubileuluĭ Regal; cursa cea maĭ importantă prin premiul cel mare de câștigat.

Aŭ fost înscrișĭ patru caĭ: *Saint-Cyrien* și *Polenta* aĭ D-luĭ Al. Marghiloman și *Herman* și *Sa-ma-Gut* aĭ contelui Esterhazy.

Distanța de alergat 2400 metri.

Aci favoritul publiculuĭ, *Saint-Cyrien* a repurtat victoria luând premiul de 12 miĭ de leĭ; după dênsul a sosit *Herman* care a luat premiul de 2 miĭ de leĭ, și *Sa-ma-Gut* a sosit al treilea luând una mie leĭ ca premiŭ.

La pariurĭ s'a plătit pentru 5 leĭ 14.

Premiul Armateĭ, distanța 3 miĭ metri. Treĭ câștigurĭ, unul de 3000 leĭ, altul de 700 și altul de 300.

Aci în cursa militarilor, *P. M.* a D-luĭ Locot. Arhip, a luat cu multă înlesnire ceĭ 3000 leĭ; al doilea a fost *Gizela* a D-luĭ Gălășescu luând 700 leĭ, și a treia a fost *Audace* a D-luĭ Păearu, care a luat 300 leĭ.

Miss-Roza, a D-luĭ Sub-Locot. Holban, și-a rupt un tendon rĕmâind șchioapă pentru tot-d'auna.

Lovitura cea maĭ frumoasă la pariurĭ a fost în cursa asta, pentru 5 leĭ s'a plătit 30.

Ultima cursă, **Premiul Regal**, distanța 3,600 metri a alergat numaĭ *Villeroy*, al D-luĭ Al. Marghiloman, care a luat 4 miĭ de leĭ.

Aseară pe când un rîndaș al D-luĭ Marghiloman se ducea acasă de la curse cu calul *Polenta*, un jandarm din întâmplare a speriat calul, care a trântit așa de rĕŭ pe bietul rîndaș, că a fost dus într'o stare disperată la spitalul Filantropia.

CRONICĂ

Cadourĭ de jubileŭ

De jubileŭ s'aŭ dăruit
Luĭ Carol marele eroŭ,
Afară de felicitărĭ,
Și câte-un strălucit cadoŭ.

—x—

Manliu *i-a trimis, se zice,*
Gramatica,*—săĭ ispitească*
Cât o maĭ sta în țara noastră
Să'nvețe limba românească.

—x—

C. Olănescu, *cum se știe,*
Fiind poetul sĕŭ de aproape,
Trimisu-i-a cu mult orgoliu
O odă cu silabe șchioape.

—x—

Și Pake *i-a trimis, s'aude,*
Romantic ca și Doamna Sand,
Două urechĭ maĭ delicate
Pentru nepotul Ferdinand.

—x—

Jikide *o caricatură*
Trimisu-i-a pe un carton,
In care'l zugrăvea: cârpindu'și
Un nasture la pantalon.

—x—

Iar un jocheu foarte celebru
I-a dat ca cel maĭ mare dar
O teorie cum să fugă
Când l-om goni din țară-afar!

Tradem.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

CATULLE MENDÈS

INTREBĂRI PE DRUM

Ursitoare, saŭ regină, saŭ păstoriță, maĭ știŭ eŭ ce era? o copilă, s'apropia, și-ĭ ziseĭ:

— Copiliță care viĭ, cu florĭ înpodobită, pe poteca înflorită, ce ascunzĭ în paneraș, mititico?

Ea rĕspunse:

— O porumbiță și un porumbel, pe carĭ i-am prins în pădure.

— Și cuĭ ducĭ tu păsăruicile astea drăguțe, fetiță frumușică?

Ea zise:

— Prietinuluĭ pe care'l iubesc.

— Și pentruce i le ducĭ, drăguță?

— Pentru ca să învețe cum se sărută neîncetat! zise ea.

Fata voia să'șĭ vază de drum, eŭ îĭ ziseĭ:

— Copiliță care ducĭ iubituluĭ tĕŭ o pereche de porumbițe, ce ascunzĭ subt linoul corsajuluĭ tĕŭ?

— Duc tot două porumbițe albe, însă nu sînt pasĕrĭ, și ar fi chiar supărător ca să aibă pene fiindcă atuncĭ nu le-ar putea vedea cineva că sînt așa de albe.

— Și cuĭ o să daĭ tu sînĭĭ tĕĭ, drăguță?

Fata rĕspunse!

— Draguluĭ meŭ al căruĭ nume mĕ încântă așa de mult că'mĭ pierd puterile când îl aud.

— Și pentruce o să i le daĭ, fetițo?

Ea respunse:

— Pentruca împĕrățiĭ carĭ strâng sceptrul în mână și bancheriĭ carĭ umblă cu mâinile prin aur, să'l pizmuiască pe dînsul care'l sărac și care umblă vagabont zi și noapte.

Fata voi să'șĭ vadă de drum, eŭ îĭ ziseĭ iar;

— Fetișoară, care ducĭ dragului tĕŭ porumbițe și sînĭĭ tĕĭ carĭ palpită, ce ascunzĭ tu, fetițo, subt sînĭĭ tĕĭ carĭ joacă?

— Ascund inima mea, inima mea aprinsă și credincioasă.

— Și cuĭ aĭ să dăruești tu inima asta așa de prețioasă, drăguță?

— Fata rĕspunse:

— Draguluĭ meŭ a căruĭ privire mĕ fermecă ca și o muzică și a căruĭ voce mĕ frige ca o flacără.

— Și pentru ce să 'ĭ-o daĭ luĭ, puicuță?

— Pentru ca el să aibă o comoară maĭ rară și maĭ scumpă de cât cel maĭ frumos diamant care ar străluci într'o grămadă de rubine.

Fata voi iar să plece, eŭ îĭ ziseĭ:

— Fetișoară care ducĭ iubituluĭ tĕŭ porumbițe, sînĭĭ tĕĭ, și inima ta, ce văd la brîul tĕŭ?

— Un cuțit, zise ea, un cuțit sigur, foarte a-cuțit; l'am cumpĕrat de la un tîlhar care a omorît cu el mulțĭ drumețĭ.

— Și pe cine vreĭ să loveștĭ cu cuțitul ace-ta, drăguță?

— Pe iubitul a căruĭ viață miĭ e maĭ scumpă de cât a mea și pentru care aș murĭ cu plăcere, dacă ar voi el.

— Și pentru ce l'aĭ omorĭ, puicuță?

Fata îmĭ respunse:

— Pentru ca să nu poată nicĭ o dată, dupe ce va fi imitat în gura mea sărutările porumbițelor, și după ce 'mĭ va fi mângâiat sînĭĭ meĭ falnicĭ și dupe ce va fi avut inim'a mea aprinsă, să nu poată, bietul băiat, cu alte femeĭ, să mânjască amintirea nicĭ să disprețuiască asemĕnarea deliciilor pe carĭ i le-am dat.

I. S. Spartali.

DIN DOBROGEA

Domnule Redactor,

Un abonat al D-v. din orașul Ostrov, plasa Silistra nouă, cu respect vĕ roagă să bine-voițĭ a publica în jurnalul D-v. spre amintire și pe a mea respundere, faptele nelegiuite comise de *un preut din acest oraș, numit Tudor Șiretu.*

Acest popă fiind preoțit din timpul guvernuluĭ otoman de un episcop grec și numit popă în satul Turtucaia, populat de maĭ multe neveste frumoase, a fost prins în adulteriŭ de către locuitoriĭ acestuĭ sat, pe la nevestele române și chiar la cadâne, în urma acestor fapt fiind isgonit din acest sat, s'a stabilit în orășelul Ostrov Silistra Nouă, unde și aci s'a apucat din noŭ de alte blestemățiĭ maĭ frumoase, de oare-ce acest obiceĭ i-a fost transmis de la părințiĭ sĕĭ.

În anul 1883. de către comisarul Anton Zanfirescu, fiind prins noaptea despoiat în pelea goală la femeile prostituate, a fost dat judecățiĭ și despopit pentru toată viața sa și după un interval de de vre-o 2 anĭ și jum., prin maĭ multe stăruințe, Sf. Sinod l'a iertat și la preoțit din noŭ, puindu'l în satul Rașeva, din plasa Medjidia. Dar și acolo a făcut multe fapte de asemenea natură; a bătut chiar în cancelaria primărieĭ pe preotul Ioan din acel sat și, după protecțiunile ce are, a fost permutat iarășĭ la cuibul vechiŭ, în orașul Ostrov, unde, în loc de a'șĭ îndrepta purtarea și a se maĭ pocăi, a început a comite alte fapte maĭ odioase.

În anul 1889, în urma uneĭ bețiĭ cu lăutarĭ ce a făcut cu un Domn din acest oraș, care ședea cu chirie în casele D-luĭ Manole Știrbu, un bun gospodar, și chiar în casele acestuia, acest popă cu acel Domn, fără să maĭ aibă vre-o rușine și fără să se maĭ gândească la cele făcute în urmă, a adus într'o noapte două femeĭ prostituate, din care una se numește Mamițica, care se angajase cu acest popă pentru acea noapte, și spre maĭ sigură pază, a pus pe gardiștiĭ Florea Stan Săracu și Ghiță Busuioc spre a'ĭ păzi, dar în urmă proprietarul caselor, Manole Știrbu, vĕzênd că acest popă face asemenea fapte mârșave la el în casă, s'a dus de a înștiințat pe administratorul Boean, dar pentru anchetarea acestuĭ fapt nu s'a luat nicĭ o mĕsură stând lucrurile mușama până astăzĭ.

În anul acesta aŭ bătut foarte cumplit pe comerciantul Grigore Pavelescu și pe birjarul Tudor Zgăilă în o rachierie din acest oraș din care cauză cel întîĭ și astăzĭ suferă de piept, iar celuĭ de al doilea i s'a speriat nevasta ce era însărcinată și a murit lăsându-l cu 7 copiĭ.

La 23 spre 24 Martie, adică Sâmbătă spre Duminecă, acest popă în unire cu maĭ multe persoane din acest oraș, aŭ chefuit cu lăutariĭ toată noaptea până la órele 4 di-ineața cu o femee anume Sița de la hotel Galațĭ, puind lăutariĭ de l'aŭ condus până la retiradă. Și maĭ multe blestemățiĭ s'aŭ făcut în acea noapte de către acest popă, ascunzêndu-i-se și potcapiul pe sub pat. La această scenă frumoasă aŭ asistat și D. Straftopolu, polițaiul orașuluĭ. În fine acestea aŭ fost canoanele luĭ popa Tudor care trebue ca să și le facă un popă Sâmbătă spre Duminecă ca a doua zi să slujască cu inima

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(130)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXX

Mumă și Tată

— Eŭ! Am aicĭ întâlnire cu un prietin care s'a unit cu mine ca să deslegăm o problemă care ne interesează maĭ mult decât aĭ putea crede.

— Și ea! îșĭ zise Cezarina în gând.

— Căutăm p'o fată fără părințĭ, zise contesa. In graba mea foarte firească, dacă i-aĭ cunoaște pricina, am venit aicĭ maĭ de vreme. Mi-am zis că dacă streinul acesta mi-a fixat o întâlnire în casa aceasta, negreșit că se află aicĭ fata pe care o căutăm și te rog să 'mĭ ajuțĭ.

— Cum?

— Fata asta are azĭ optsprezece anĭ. Mi s'a spus că este foarte frumoasă, foarte distinsă, foarte cuminte. Ia vezĭ d-ta, uite-te împrejur.... făĭ serviciul acesta.... Cunoștĭ vreo fată de aci care să fie în astfel de condițiĭ?

— O Doamne! doamnă.....

— Nu, nuĭ așa? saŭ cel puțin fetele acelea aŭ o familie.... un tată, mamă....

— Așa este!

— Va să zică, m'am înșelat nu maĭ stăruesc.... Ș'apoĭ, d. Davidson, Americanul acela se numește Davidson, trebue să vie acum îndată.

Cezarina îșĭ duse degetul la fruute ca cineva care 'șĭ aduce aminte.

— Așteaptă... Davidson!.... Am auzit p'o.... lucrătoare d'ale noastre, pomenind numele acesta.

— Are optspreze anĭ, domnișoară... e grațioasă, frumoasă... Așa mi s'a spus...

— Mĭ se pare că ea este...

Contesa puse mâna pe inimă.

Cezarina trase un clopoțel.

O lucrătoare deschise ușa.

— Vezĭ dacă d-șoara Baudru este în atelier?

— Este.

— Trimite-o aci.... numaĭ decât.

— Cum aĭ zis c'o chiamă?.... întrebă contesa.

— Domnișoara Baudru... Jeana Baudru.

— O chiamă Jeana! zise contesa roșindu'se.

— Da, doamnă.

Ușa se deschise iar.

Muma avu trebuință de toate puterile eĭ ca să se stăpânească.

Jeana Baudru se ivi subt perdeaua de mătase, foarte simplă în costumul seŭ de lucru, o rochie neagră cu corsagiul cu cute, o jupă scurtă.

— Apropie-te, porunci Cezarina. D-na Contesa de Vaunoise dorește să te vază și să 'țĭ vorbească.

Sculându-se, zise că are ceva grabnic de făcut și ieși.

Contesa mulțumi Cezarineĭ cu un semn din cap.

— Dacă va veni d-nu Davidson, domnișoară, țĭ-aș fi recunoscătoare ca să mi'l trimițĭ.

— Bine, doamnă.

Jeana Baudru și contesa remaseră singure.

Fu un minut de încurcătură din partea fetiĭ, de extaz din partea mumiĭ.

Da, era fie-sa! I se păruse că vede pe Roselli încă o dată, dar simplă și modestă, cu maĭ puțină strălucire în privire, maĭ multă slăbiciune și grație în tot.

— Apropiete, copila mea, zise d-na de Vaunoise, și dă'mĭ voe să'țĭ fac câte va întrebărĭ...

— Dacă voeștĭ d-ta....

— Să mĕ crezĭ că nu numaĭ curiozitate mĕ în-leamnă. In viața mea este un mister.... și poate că te privește.

Unde te aĭ născut?

— Nu știŭ, doamnă.

— Cum te chiamă?

— Jeana Baudru.

— Numele acesta este adevĕratul nume al d-tale?

— Am crezut multă vreme că este...

— Și acum?

— Nu maĭ cred.

— Pentru ce?

— In urma uneĭ întâmplărĭ... am aflat că nu sînt...

Jeana se codi. Se roșĭ ca o cireașă.

— Decât o copilă fără familie..... is prăvĭ contesa.

— Adevĕrat... decât o copilă găsită...

— Nimic nu te ar putea ajuta ca să 'țĭ găseștĭ părințiĭ?

— Nimic, doamnă.

— De multă vreme staĭ la oamenĭĭ carĭ te aŭ crescut?

— Prea de multă vreme.

— Aĭ fost nenorocită la dînșiĭ?

— Da, însă nicĭ eĭ nu sînt ferícițĭ. Aŭ venit în Paris acum treisprezece orĭ paisprezece anĭ și n'aŭ izbutit.

— Va să zică sînt săracĭ?

— Prea săracĭ.

— Șed departe d'aci?

— Intr'un loc groaznic, dincolo de fortificațiĭ.

— Aĭ fi mulțumită să poțĭ săĭ ajuțĭ?

— Da, doamnă, aș voi....

— Trebue să sperĭ că o să vie o zi când dorința aceasta țĭ se va împlini.

Fata dete din cap.

— Nu am speranța asta, doamnă. Aceĭ care m'aŭ lepădat aŭ avut cuvintele lor și după atâția anĭ nu se maĭ pot gândi la mine.

Ș'apoĭ, poate că aŭ murit.

— Trăiesc.... zise contesa.

— Ce spuĭ d-ta?

— .....negreșit, și nu pot să te fi uitat.

— Vaĭ!

— Îșĭ uita cineva pe copiiĭ sĕĭ?

Jeana ridică ochiĭ în tavan și nu rĕspunse.

Ea fusese uitată doĕ zecĭ de anĭ!

— Cum trebue să blestemĭ pe muma d-tale! zise contesa.

— Ba nu, doamnă.

— Dar părăsirea asta așa de vinovată!

— O mumă nu poate să 'șĭ respingă copilul așa de geaba... Chiar ca trebue să fi suferit mult.

— Este adevĕrat!

— Va să zică o cunoștĭ? zise Jeana.

— Da, murmură contesa.

— Se gândește la mine?

—Neîncetat și chinul eĭ cel maĭ mare este că te a pierdut, dupe cum și bucuria o săĭ fie mare când te va găsi.

Contesa atrase repede pe Jeana la dînsa.

— Ascultă-mĕ bine, zise Blanșa, și aĭ să știĭ tot.

Muma asta este dintr'o familie nobilă......

Era orfană....

La șaisprezece anĭ nu maĭ avea decât pe bunica eĭ care din pricina respectuluĭ nu voește s'o judece.

Muma d-tale, Jeano, a iubit p'un tînĕr vrenic de a fi adorat, însă al căruĭ nume nu avea prestigiul necesar în ochiĭ bunichiĭ.

(Va urma)

curată sfînta leturghie. Dar, numitul popă fiind prea obosit, n'a mai fost în stare de a se mai duce la biserică lăsând singur pe preotul Stoian, iar sfinţia-sa dormea acasă obosit.

Şi pentru aceste toate locuitorii aŭ rĕmas nemărturisiţi în postul mare, căci din nenorocire, tot acest popă face şi pe duhovnicul. Cea mai mare parte din locuitori aŭ cerut protoereŭ de a le da ca duhovnic pe preotul Stoian, dar şi aceasta până în prezent fără nici un rezultat.

Acest popă a mai permis surorii sale Mitana de şi-a lăsat bărbatul ei legitim, dându-i voe să trăiască cu un turc anume Ahmet Alvagiu.

Cu înşelătorie a răpit toată averea D-lui Nicolae Călăraşanu din acest oraş, din care cauză şi-a luat lumea în cap şi nu se mai ştie de acest om, lăsând pe drumuri pe nenorocita nevastă aşa cu 3 copii.

Acestui popă, pe lângă toate acestea, îi mai place foarte mult să joace cărţile prin cafenele, ceia-ce nu'i este permis unui preot.

Domnule Redactor, pentru toate cele scrise mai sus, vĕ rog respectuos, să bine-voiţi de a i se da o întinsă publicaţiune şi a ruga pe autorităţile în drept de a face o serioasă anchetă la faţa locului, şi de către o persoană cu totul streină şi nici de cum din localitate, adică din Dobrogea, căci nu mai e de suferit asemenea fapte mârşave, comise de acest popă.

Abonatul D-v.

ODA
LA LIGA CULTURALĂ
In ziua de 12 Maiŭ 1891

De ce soarele astă-zi mai măndru străluceşte ?
De ce Tisa şi Nistru la noi cată cu dor ?
De ce 'n sufletul nostru speranţa se măreşte ?
De ce mai cu credinţă privim în viitor ?

Vedem fapte mărete! studenţii se adună,
Cu toţii ce aŭ în cuget un gând Dumnezeesc,
Să 'nceapă o luntă mare ; prin ştiinţă şi lumină,
Să cheme la viaţă tot neamul românesc.

Romănce 'nsufleţite d'a patriei iubire!
Cântaţi azi întrunirea studenţilor români,
Şi mâne înfrăţirea popoarelor martire,
Să n'auzim pe lume de robi şi de stăpâni!...

Bătrâni cu plete albe şi inima ferbinte,
Serviţi de călăuze la tinerii studenţi!
Uniţi ob lul vostru, uniţi a voastră minte,
Şi daţi-le poveţe când nu ar fi prudenţi.

Români din patru unghiuri, daţi Ligei culturale
Nu puşti, nu săbii, tunuri, nu arme ce ucid ;
Nu vrem, nu vrem de-acelea, nici intrigi şi cabale;
Ci ştiinţă şi lumină din Tisa păn-la Pind.

Studenţi tot nainte pe calea apucată,
Căci lupta-i glorioasă şi scopul ei sublim,
Când arma e cultura prin care se deşteaptă
Din ignoranţă-un frate ce vrem să desrobim.

Pigmei, inime sterpe de ori-ce simţiminte,
Şi toţi ce n'aŭ credinţa isbândi în viitor !
Lăsaţi calea deschisă studenţilor nainte
S'aprindă iar curajul în pieptul tuturor.

Nainte ! Tot nainte ! p'a binelui cărare,
Studenţi, întreaga ţară, şi tînăr, şi bĕtrên ;
Luptaţi cu bărbăţie ; daţi luptă sfîntă, mare.
Să tremure duşmanii poporului român !...

N. Armăşescu.

Camera de comerţ din Galaţi

In sfîrşit, portul Galaţii—după un şir de ani de amorţire—pare a fi în ajun de a se deştepta măcar în parte.

Camera de comerţ, care acolo are mai multă însemnătate de cât ori unde, este de astă-dată compusă din oameni cu bună voinţă şi condusă de un bărbat, ale cărui stăruinţi nepregetate şi a cărui dragoste pentru primul nostru port s'aŭ dovedit de atâtea ori.

Gălăţenii aŭ înţetes în sfîrşit, că în chestiunile economice şi de interes vital pentru oraşul lor, trebuiaŭ să uite animosităţile de partid şi de aceea Camera de comerţ a ales preşedinte pe simpaticul şi integrul senator I. Plesnilă.

Iată cum salută ziarul local *Galaţii* această nemerită alegere:

„Alegerea D-lui Ioan Plesnilă ca preşedinte este un omagiŭ adus de comerciul gălăţean infatigabilului luptător din Senat pentru linia ferată Galaţi-Bêrlad şi marile interese economice ale portului nostru.

„Ori-cum ar fi diferinţele noastre politice, nu vom fi însă nici cari să precupeţim meritele D-lui I. Plesnilă, om integru, statornic şi luptător devotat pentru progresul portului nostru, el a bine-meritat încrederea comerciului gălăţean. Sperăm că acum când suntem în ajun de a se deschide *docurile*, D-sa va şti să ia iniţiativa pe lângă cei de la centru de a se transforma starea nenorocită a părţei din vale a oraşului, realizându'i dorinţele de poziţia portului nostru".

Din parte-ne, vom reveni în curênd pe larg asupra nevoilor portului Galaţi, la îmbunătăţirea cărora D. Ioan Plesnilă poate contribui mult ca preşedinte al Camerei de comerţ. Până atunci, suntem fericiţi a constata că D-sa deja a început să stăruiască pentru aducerea la îndeplinire a următoarelor îmbunătăţiri:

1) Construirea unei gări în port;
2) De a se ridica lemnele şi producţele ce zilnic se depun pe cheiŭ;
3) Infiinţarea unui oficiŭ telegrafo-telefonic la bursa Galaţi;
4) Infiinţarea unui arsenal pentru construcţia de bastimente comerciale, etc.

Vom reveni în curênd.

Brateş.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziarului *Adevĕrul*:

Suma din urmă lei . . 1606.00

(Va urma) *Total lei 1606.00*

Ultime Informaţii

Abonamentul la ziarul
ADEVĔRUL
Pentru preoţi şi învĕţătorii rurali

Pe an . . . . 24 lei
„ 6 luni . . . 12 „
„ 3 „ . . . 6 „

Aglomeraţia este aşa de mare la gara de Nord astăzi, că e cu neputinţă să se poată forma trenuri aşa de mari să poată duce toată lumea. Sunt persoane cari aŭ plecat la gară de dimineaţă la 5 ore şi neavênd loc a remas acolo până ce se vor forma alte trenuri.

O mulţime de lume şade pe peronul gărei cu bagajele grămădite; altă parte aŭ plecat acasă de la gară remâind să plece mâine saŭ poimâine.

Un congres al tuturor Secţiunilor Ligei culturale a fost convocat azi.

Cum şi ce fel din congres, membrii secţiunilor din ţară, precum şi mai mulţi români din Transilvania şi Bucovina aŭ fost tîrîţi să asculte o conferinţă a D-lui Tocilescu.

Câţi-va din aceştia, mai cu seamă cei din Iaşi, aŭ cerut ca nişte desbateri contradictorii să se urmeze, pentru a se putea da urmare de fapt ideii care a călăuzit pe iniţiatorii înfiinţărei ligei

Graţie energiei pusă de Ieşeni, azi se urmează la Universitate desbaterile şi sperăm că ele vor avea rezultatul dorit.

Săptămâna trecută s'a încheiat la Brăila cu un depozit în cereale de 485,300 hect. grâŭ, 2500 hect secară, 240 500 porumb, 16.500 hect. orz, 30,650 orez, 5090 rapiţă sĕlbatică.

Preţurile aŭ scăzut, grâŭ 58¼ libre 15.25, orz 45½ libre 8.25, porumb 60½ libre 10.10

Afaceri puţine, tendinţa târgului slabă.

Azi dimineaţă la ora 8 a fost ultima şedinţă a Congresului Ligei culturale a românilor. A. preşidat D-nu Ar. Densuşanu. Luă cuvîntul D-nu C. C. Dobrescu care, vĕzênd că sunt un număr restrîns de membri şi deci nu se poate proceda la modificarea statutelor, face următoarea propunere:

Toate secţiunile să 'şi trimită observaţiunile lor saŭ contra-proecte cari vor fi comunicate de secţiunea centrală la cele-lalte secţiuni, se vor discuta şi pe urmă se va face un congres în care se va dezbate statutele.

Propunerea se primeşte după ce mai spune câte-va cuvinte tot în acest sens şi D-nu Tufescu din Iaşi.

D-nu Densuşanu, preşedinte, face cunoscut închiderea congresului.

Mascarada jubileului s'a sfârşit ieri cu o nouă batjocură.

Toţi copii de prin şcoli şi chiar cei cari nu aveaŭ nici cinci ani, aŭ fost strânşi de prin mahalale şi duşi în grădina Episcopiei, unde Regele, Regina şi cei doui nemţi mai mici i-a făcut să defileze prin faţa lor.

Aŭ stat bieţii copilaşi nemâncaţi de la 7 dimineaţa până la 1 şi jumĕtate după amiazi. Ce le păsa nemţilor, ei mâncase şi bĕuse bine, copii puteaŭ să aştepte.

Librăria Societăţei „*încurajarea comerciului român din Slatina*" ni se plânge în privinţa neregularităţei poştei. Aşa Nr. 822 din *Adevĕrul* de la 9 Maiŭ a călătorit pe la Vêrciorova şi a sosit tocmai peste o zi la Slatina, când ziarul nu mai putea avea interes.

Intrebăm pe cei din capul serviciului postal: cine ne plăteşte nouĕ acele pagube?

Mâine Marţi 14 Maiŭ, va avea loc la Teatrul Naţional un mare Concert, dat de D-şoara Adelina Metz, cu graţiosul concurs al D-nei Constanţa Gănescu şi al D-lor Delin şi Popescu.

A apărut „Arhiva societăţei ştiinţifice şi literare," No. 8. anl. II, conţine următorul sumar:

A. D. Xenopol, Românii şi Grecii în „La Revue de Géographie" din Paris.

Gr. C. Buţureanu, Incă o dovadă de stăruinţa Romanilor în Dacia Traiană.

Dări de seamă de D-nii Xenopol, Dr. N. Leon şi I. Găvănescul.

Administraţia „Adevĕrului" roagă pe toţi abonaţii sĕi din judeţe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea lui, trimiţêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum şi la toate gările.

Acei din Capitală sunt rugaţi a'l achita în mâinile încasatorului nostru contra liberărei chitanţei tăiată din matcă.

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Băncei Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursuri.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96²/₄
5% Imprumutul comunal (1890)	97½
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	100³/₄
5% Renta amortisabilă	99¼
5% Scris. urbane de Iaşi	87—

Citiţi anunţul LOTERIA la pagina IV.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.